

ner modtager gennem betalingsagenter i de pågældende medlemsstater.

Direktivet medfører, for så vidt angår rentebetaling fra Belgien, Luxembourg og Østrig til en fuldt skattepligtig person, at Danmark skal modregne det fulde beløb af den kildeskat, som de tre stater indtil videre skal opkræve af betalingen, i den pågældende persons danske skat. Det gælder, selv om staterne alene overfører 75 pct. af provenuet til de danske myndigheder.

Den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 60, stk. 1, litra h, går ud på, at den kildeskat, som Belgien, Luxembourg og Østrig har opkrævet, i princippet behandles som indeholdt dansk forskuds-skat.

Modregningen skal ikke indvirke på den nuværende afregning af skatter med amt, kommune og evt. kirke.

Det medfører, at det ikke skal have betydning for kommuneafregningen, at 25 pct. af den kildeskat, som opkræves efter rentebeskatningsdirektivet, ikke overføres til Danmark.

I tilknytning til rentebeskatningsdirektivet skal der indgås aftaler med Schweiz og en række lande uden for EU samt aftaler eller andre ordninger med områder, der er tilknyttet Holland og Det Forenede Kongerige, om at disse lande og områder skal anvende tilsvarende forholdsregler som direktivets til sikring af beskatningen af indkomst fra opsparing, som betales fra disse lande og områder. De foreslåede nye bestemmelser skal finde tilsvarende anvendelse for disse lande og områder.

3.2. Rente-/royaltydirektivet

3.2.1. De nuværende ordninger

Når et selskab i et land (kildelandet) betaler renter eller royalties til et selskab i et andet land (bopælslandet), afhænger beskatningen dels af de to landes interne skattelovgivning, dels af dobbeltbeskatningsaftalen mellem de to lande.

EU-medlemsstaterne har regler om begrænset skattepligt, dvs. om beskatning af indtægter fra den pågældende stat til udenlandske selskaber. Flere medlemsstaters begrænsede skattepligt omfatter dog ikke rente- og royaltybetalinger til udenlandske selskaber. Andre medlemsstater beskatter disse betalinger med en bestemt procentsats af bruttobeløbet.

Samtidig har medlemsstaterne regler om fuld skattepligt, så selskaber, der er hjemmehørende i disse stater, er skattepligtige af samtlige indkomster, uanset hvorfra i verden de hidrører.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsterne mellem to stater indeholder regler for beskatningen af indkomst,

som et selskab i den ene stat (kildestaten) betaler til en selskab i den anden stat (bopælsstaten). I de allerfleste tilfælde vil kildestaten indskrænke eller helt frafalde sin begrænsede skattepligt. Hvis kildestaten har ret til at beskatte indkomsten, vil bopælsstaten nedsætte sin beskatningen af indkomsten.

3.2.2. Rente-/royaltydirektivets indhold

Direktivet er medtaget som bilag 2 til lovforslaget.

Artikel 1 medfører, at renter og royalties, der hidrører fra en medlemsstat, skal være fritaget fra beskatning i den pågældende stat – uanset om beskatningen sker ved opkrævning af kildeskat eller ved påligning – såfremt den retmæssige ejer af de pågældende beløb er et selskab, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat.

Renter eller royalties skal anses at hidrøre fra en medlemsstat (»kildestaten«), hvis beløbet betales af et selskab, der er hjemmehørende i denne stat, eller fra et fast driftssted, som er beliggende i denne stat og som er en del af et selskab, som er hjemmehørende i en medlemsstat.

Et fast driftssted anses som betaler af renter eller royalties, i det omfang beløbet udgør en fradragsberettiget omkostning ved opgørelsen af overskuddet i det faste driftssted i den stat, hvor det er beliggende.

Et fast driftssted anses som retmæssig ejer af renter eller royalties, i det omfang den fordring eller den ret-tighed, som beløbet betales for, er effektivt knyttet til det faste driftssted, og beløbet udgør en indkomst som er omfattet af beskatning i den stat hvor driftsstedet er beliggende.

Artikel 1 gælder alene, hvis det selskab, som betaler renter eller royalties, er forbundet med det selskab, som modtager beløbet. Tilsvarende gælder, hvis beløbet betales eller modtages af et fast driftssted af et selskab. En medlemsstat kan gøre anvendelse af direktivet afhængig af, at de to selskaber har været forbundne i en uafbrudt periode på mindst 2 år. Begrebet »associeret selskab« er defineret i artikel 3.

Direktivet gælder ikke, hvis renter eller royalties betales af eller modtages af et fast driftssted, som er beliggende uden for EU, selv om driftsstedet er en del af et selskab, som er hjemmehørende i en medlemsstat.

Artikel 1 forhindrer ikke et EU-land i at tage renter eller royalties i betragtning ved dets beskatning, for så vidt angår beløb, som modtages af et selskab hjemmehørende i det pågældende land, et fast driftssted af et sådant selskab eller et fast driftssted i det pågældende land af et udenlandsk selskab.